

REGULAMENTUL (CE) nr. 111/2005 AL CONSILIULUI

din 22 decembrie 2004

**de stabilire a unor norme de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între
Comunitate și țările terțe**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 133,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

- (1) Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, adoptată la Viena la 19 decembrie 1988, denumită în continuare „Convenția Organizației Națiunilor Unite”, se înscrie printre eforturile desfășurate la nivel mondial pentru combaterea drogurilor ilegale. În domeniul său de competență, Comunitatea a participat la negociere și a încheiat Convenția în numele Comunității prin Decizia 90/611/CEE a Consiliului¹.
- (2) Articolul 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite se referă la comerțul cu substanțe utilizate frecvent pentru fabricarea ilicită de stupefiante și de substanțe psihotrope. Deoarece dispozițiile privind comerțul precursorilor în cauză afectează reglementările vamale comunitare, este necesar să se stabilească norme comunitare privind comerțul dintre Comunitate și țările terțe.
- (3) Articolul 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite solicită elaborarea unui sistem de monitorizare a comerțului internațional cu precursori de droguri, ținând seama de faptul că, în principiu, comerțul cu aceste substanțe este legal. Prin urmare, s-au luat măsuri pentru a se menține un echilibru corespunzător între dorința de a împiedica prin toate mijloacele posibile ca precursorii de droguri să ajungă la producătorii de droguri ilegale și nevoile comerciale ale industriei chimice și ale altor comercianți.
- (4) Pentru a pune în aplicare cerințele articolului 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite și ținând seama de raportul grupului de lucru pentru produse chimice creat la Reuniunea economică la nivel înalt de la Houston (G-7) la 10 iulie 1990, Regulamentul (CEE) nr. 3677/90 al Consiliului din 13 decembrie 1990 de stabilire a măsurilor ce trebuie adoptate pentru a descuraja deturnarea unor substanțe către fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope² a elaborat un sistem care permite semnalarea tranzacțiilor suspecte. Acest sistem, care se bazează pe strânsa cooperare cu comercianții, este întărit prin măsuri precum documentarea și etichetarea, acordarea de autorizații și înregistrarea comercianților, precum și prin proceduri și condiții care reglementează exporturile.

¹ JO L 326, 24.11.1990, p. 56.

² JO L 357, 20.12.1990, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1232/2002 al Comisiei (JO L 180, 10.7.2002, p. 5).

- (5) În urma Planului de acțiune antidrog al Uniunii Europene 2000-2004, aprobat de Consiliul European de la Feira în iunie 2000, Comisia a efectuat o evaluare a sistemului comunitar de control al comerțului cu precursori de droguri pentru a trage concluzii cu privire la punerea în aplicare a legislației comunitare în acest domeniu.
- (6) În conformitate cu această evaluare și pentru a îmbunătăți mecanismele de control care urmăresc să descurajeze deturnarea precursorilor de droguri, este necesar să se extindă cerințele de monitorizare asupra comercianților stabiliți în Comunitate care facilitează comerțul între țări terțe, să se introducă o abordare comunitară în ceea ce privește procedurile de acordare a autorizațiilor și să fie întărite cerințele de control ale regimurilor vamale suspensive.
- (7) Procedurile și cerințele care reglementează exporturile ar trebui intensificate în continuare pentru ca aceste controale să urmărească și să aibă ca țintă precursorii de droguri cei mai sensibili, reducând în același timp formalitățile administrative excesive prin proceduri simplificate pentru exporturile de cantități mari de substanțe. Deși eficiența și utilitatea practică a notificărilor prealabile exportului sunt pe deplin recunoscute, ar trebui, cu toate acestea, să se elaboreze o strategie care să valorifice sistemul pe cât posibil.
- (8) Pentru a răspunde temerilor din ce în ce mai mari legate de producția de stimulenți de tipul amfetaminei, mecanismele de control al importurilor pentru principalii precursori de droguri de sinteză ar trebui întărite în continuare prin intermediul procedurilor și condițiilor comune care permit efectuarea controalelor individuale ale loturilor.
- (9) Pentru a permite comercianților să îndeplinească aceste cerințe, dispozițiile privind comerțul exterior cu precursori de droguri ar trebui, în măsura posibilului, să fie aliniate cu cele care reglementează comerțul intracomunitar cu precursori obținuți sau produși în întregime în Comunitate sau puși în liberă circulație pe teritoriul Comunității.
- (10) Ținând seama de cerințele pieței interne și în scopul asigurării eficienței prezentului regulament, aplicarea uniformă a dispozițiilor ar trebui garantată prin adoptarea de către statele membre a unor mijloace de acțiune comparabile și convergente.
- (11) Asistența reciprocă între statele membre și între acestea și Comisie ar trebui întărită, în special prin Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol¹.
- (12) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și adecvat, în vederea îndeplinirii obiectivului fundamental care constă în descurajarea deturnării precursorilor de droguri către fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope, să se stabilească norme pentru o monitorizare riguroasă a comerțului cu aceste substanțe între Comunitate și țările terțe. Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru a îndeplini obiectivele urmărite, în conformitate cu articolul 5 al treilea paragraf din tratat.

¹ JO L 82, 22.3.1997, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).

- (13) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei¹
- (14) Regulamentul (CEE) nr. 3677/90 trebuie, prin urmare, abrogat.
- (15) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și aderă la principiile consacrate, în special prin Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește norme pentru monitorizarea comerțului între Comunitate și țări terțe cu anumite substanțe folosite frecvent la fabricarea ilicită de stupefiante și de substanțe psihotrope (denumite în continuare „precursori de droguri”), cu scopul de a împiedica deturnarea acestor substanțe. Se aplică importurilor, exporturilor și activităților intermediare.

Prezentul regulament nu aduce atingere normelor specifice aplicabile altor sectoare ale comerțului cu mărfuri între Comunitate și țări terțe.

Articolul 2

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „substanță clasificată” reprezintă orice substanță menționată în anexă, inclusiv amestecurile și produsele naturale care conțin aceste substanțe, cu excepția medicamentelor, astfel cum sunt definite de Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului², a preparatelor farmaceutice, a amestecurilor, a produselor naturale și a altor preparate conținând substanțe clasificate care sunt combinate în așa fel încât substanțele nu pot fi folosite sau recuperate prin metode ușor de aplicat sau viabile din punct de vedere economic;
- (b) „substanță neclasificată” reprezintă orice substanță care, deși nu este menționată în anexă, este identificată ca fiind o substanță utilizată la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope;
- (c) „import” reprezintă orice intrare a substanțelor clasificate cu statut de mărfuri necomunitare pe teritoriul vamal al Comunității, inclusiv depozitarea temporară, intrarea într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber, plasarea sub un regim suspensiv și punerea în liberă circulație în sensul Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar³;

¹ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

² JO L 311, 28.11.2001, p. 67. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 136, 30.4.2004, p. 34).

³ JO L 302, 19.10.1992, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

- (d) „export” reprezintă orice ieșire a substanțelor clasificate de pe teritoriul vamal al Comunității, inclusiv ieșirea substanțelor clasificate care necesită o declarație vamală și ieșirea substanțelor clasificate după depozitarea acestora într-o zonă liberă supusă controlului de tip I sau într-un antrepozit liber în sensul Regulamentului (CEE) nr. 2913/92;
- (e) „activități intermediare” reprezintă orice activitate de organizare a achiziției și a vânzării sau a furnizării substanțelor clasificate, exercitată de o persoană fizică sau juridică ce urmărește să obțină un acord între două părți sau care acționează în numele a cel puțin uneia dintre aceste părți fără să intre în posesia acestor substanțe sau să preia controlul executării tranzacției respective; această definiție include, de asemenea, orice activitate exercitată de o persoană fizică sau juridică stabilită în Comunitate, care implică achiziția și vânzarea sau furnizarea substanțelor clasificate fără ca acestea să intre pe teritoriul vamal al Comunității;
- (f) „comerciant” reprezintă orice persoană fizică sau juridică implicată în importul sau exportul substanțelor clasificate sau în activități intermediare conexe, inclusiv persoanele care desfășoară pe cont propriu activitatea de completare a declarațiilor vamale, fie cu titlu de ocupație principală, fie cu titlu de activitate secundară ținând de o altă ocupație;
- (g) „exportator” reprezintă persoana fizică sau juridică principal responsabilă pentru activitățile de export în temeiul legăturilor sale economice și juridice cu substanțele clasificate și cu destinatarul și, după caz, persoana care depune declarația vamală sau în numele căreia este depusă declarația vamală;
- (h) „importator” reprezintă persoana fizică sau juridică principal responsabilă pentru activitățile de import în temeiul legăturilor sale economice și juridice cu substanțele clasificate și cu expeditorul și care depune declarația vamală sau în numele căreia este depusă declarația vamală;
- (i) „destinatar final” reprezintă orice persoană fizică sau juridică pentru care se livrează substanțele clasificate; această persoană poate fi diferită de utilizatorul final;
- (j) „procedura comitetului” reprezintă procedura prevăzută la articolul 30 alineatul (2);
- (k) „Organul Internațional de Control al Stupefiantelor” reprezintă organismul creat de Convenția unică privind stupefiantele din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972.

CAPITOLUL II

MONITORIZAREA COMERȚULUI

SECȚIUNEA 1

Documentare și etichetare

Articolul 3

Toate operațiunile de import, export sau activitățile intermediare aferente substanțelor clasificate sunt însoțite de documente vamale și comerciale furnizate de comercianți, precum

declarația sumară, declarația vamală, factura, manifestul mărfurilor, documentul de transport și alte documente de expediție.

Aceste documente conțin următoarele informații:

- (a) denumirea substanței clasificate, astfel cum este menționată în anexă sau, în cazul în care este vorba de un amestec sau de un produs natural, denumirea acestuia și denumirea oricărei substanțe clasificate, astfel cum sunt menționate în anexă, prezente în amestec sau în produsul natural, urmate de termenii „DRUG PRECURSORS”;
- (b) cantitatea și greutatea substanței clasificate și, în cazul în care este vorba de un amestec sau de un produs natural, cantitatea, greutatea și, după caz, procentajul oricărei substanțe clasificate conținute în acesta, și
- (c) numele și adresa exportatorului, a importatorului, a destinatarului final și, după caz, a persoanei care efectuează activități intermediare.

Articolul 4

Documentația prevăzută la articolul 3 se păstrează de către comercianți pe o perioadă de trei ani de la sfârșitul anului calendaristic în care a avut loc operațiunea. Documentația se organizează pe suport electronic sau pe hârtie, astfel încât să fie imediat disponibilă unui eventual control la cererea autorităților competente. Documentația se poate furniza pe un suport de imagini sau pe orice alt suport de date, cu condiția ca datele, în momentul în care sunt trecute din nou sub formă de text, să corespundă cu documentația scrisă în formă și conținut, să fie disponibile în orice moment și să poată fi consultate în orice moment sub formă de text și analizate prin procedee automate.

Articolul 5

Comercianții se asigură că pe orice ambalaj care conține substanțe clasificate se aplică o etichetă care indică denumirea acestora, astfel cum este menționată în anexă, sau, în cazul în care este vorba de un amestec sau de un produs natural, denumirea acestuia și denumirea oricărei substanțe clasificate, astfel cum sunt menționate în anexă, prezente în amestec sau în produsul natural. Comercianții pot, de asemenea, să aplice etichetele obișnuite.

SECȚIUNEA 2

Acordarea de autorizații și înregistrarea comercianților

Articolul 6

(1) Comercianții stabiliți în Comunitate, implicați în importul, exportul sau activitățile intermediare cu substanțele clasificate incluse în categoria 1 din anexă, cu excepția agenților vamali și a transportatorilor care acționează numai în această calitate, trebuie să fie titularii unei autorizații. Această autorizație este eliberată de autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit comerciantul.

La examinarea prealabilă acordării unei autorizații, autoritatea competentă ține seama de competența și de integritatea solicitantului.

Procedura comitetului se utilizează pentru a elabora dispozițiile care determină în ce cazuri nu se solicită o autorizație, care precizează condițiile suplimentare pentru acordarea autorizațiilor și stabilesc modelul autorizației. Aceste dispoziții garantează că respectivii comercianți sunt controlați și supravegheați în mod sistematic și coerent.

(2) Autorizația poate fi suspendată sau revocată de autoritățile competente, în cazul în care condițiile acordării sale nu mai sunt îndeplinite sau în cazul în care există motive întemeiate să se suspecteze existența unui risc de deturnare a substanțelor clasificate.

Articolul 7

(1) Comercianții stabiliți în Comunitate, implicați în importul, exportul sau activitățile intermediare cu substanțele clasificate incluse în categoria 2 din anexă sau în exportul substanțelor clasificate incluse în categoria 3 din anexă, cu excepția agenților vamali și a transportatorilor care acționează numai în această calitate, trebuie să declare de îndată și să actualizeze, după caz, adresele sediilor în care își exercită aceste activități. Această obligație se îndeplinește la autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit comerciantul.

(2) Procedura comitetului se utilizează pentru a stabili condițiile pentru scutirea de controale a anumitor categorii de comercianți și a comercianților care exportă cantități mici din substanțele clasificate incluse în categoria 3. Aceste condiții garantează că riscul de deturnare a substanțelor clasificate este redus la maxim.

Articolul 8

(1) Atunci când substanțele clasificate sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității în vederea descărcării sau a transbordării, a depozitării temporare, a depozitării într-o zonă liberă supusă controlului de tip I sau într-un antrepozit liber sau a plasării sub regim de tranzit comunitar extern, scopul legal trebuie demonstrat de comerciant la cererea autorităților competente.

(2) Procedura comitetului se utilizează pentru a stabili criteriile pentru determinarea modalității în care se poate dovedi legalitatea obiectivelor tranzacției, astfel încât toate mișcările substanțelor clasificate pe teritoriul vamal al Comunității să poată fi monitorizate de către autoritățile competente, iar riscul de deturnare să poată fi redus la minim.

SECȚIUNEA 3

Notificarea informațiilor

Articolul 9

(1) Comercianții stabiliți în Comunitate notifică de îndată autorităților competente toate circumstanțele, precum comenzile sau tranzacțiile neobișnuite cu substanțe clasificate, care sugerează că aceste substanțe destinate importului, exportului sau unor activități intermediare ar putea fi deturnate către fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

(2) Comercianții prezintă autorităților competente informații concise privind exporturile, importurile sau activitățile lor intermediare. Procedura comitetului se utilizează pentru a determina informațiile de care autoritățile competente au nevoie pentru a putea să monitorizeze aceste activități.

Articolul 10

(1) Pentru a facilita cooperarea între autoritățile competente din statele membre, comerțanții stabiliți în Comunitate și industria chimică, în special în ceea ce privește substanțele neclasificate, Comisia, în consultare cu statele membre, elaborează și actualizează linii directoare.

(2) Aceste linii directoare includ în special:

- (a) informații privind mijloacele de identificare și de semnalare ale tranzacțiilor suspecte;
- (b) o listă actualizată periodic cu substanțele neclasificate care să permită industriei să monitorizeze în mod voluntar comerțul cu aceste substanțe.

(3) Autoritățile competente se asigură că liniile directoare sunt difuzate periodic în conformitate cu obiectivele definite în acestea.

SECȚIUNEA 4

Notificarea prealabilă exportului

Articolul 11

(1) Toate exporturile de substanțe clasificate incluse în categoria 1 din anexă și exporturile de substanțe clasificate incluse în categoriile 2 și 3 din anexă către anumite țări de destinație sunt precedate de o notificare prealabilă exportului adresată de către autoritățile competente din Comunitate celor din țara de destinație, în conformitate cu articolul 12 alineatul (10) din Convenția Organizației Națiunilor Unite. Procedura comitetului se utilizează pentru a întocmi lista țărilor de destinație în vederea reducerii la minim a riscului de deturnare prin asigurarea că exporturile de substanțe clasificate către aceste țări sunt controlate în mod sistematic și coerent.

Țara de destinație poate să răspundă în termen de cincisprezece zile lucrătoare, după care operațiunea de export poate fi autorizată de către autoritățile competente din statul membru de export, în cazul în care nu s-a primit nici un aviz de la autoritățile competente din țara de destinație care să indice că această operațiune de export ar putea fi destinată fabricării ilicite de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

(2) În cazul substanțelor clasificate care trebuie să facă obiectul unei notificări în conformitate cu alineatul (1), autoritățile competente din statul membru în cauză trebuie să furnizeze informațiile menționate la articolul 13 alineatul (1) autorităților competente din țara de destinație înainte de exportul acestor substanțe.

Autoritatea care furnizează aceste informații solicită autorității din țara terță care le primește să păstreze caracterul confidențial al oricărui secret economic, industrial, comercial sau profesional sau al oricărui procedeu comercial conținut în acestea.

(3) Se pot aplica proceduri simplificate de notificare prealabilă exportului de către autoritățile competente, atunci când acestea constată că procedurile în cauză nu vor determina nici un risc de deturnare a substanțelor clasificate. Procedura comitetului se utilizează pentru a determina aceste proceduri și pentru a stabili criteriile comune care trebuie aplicate de către autoritățile competente.

SECȚIUNEA 5

Autorizația de export

Articolul 12

(1) Exporturile de substanțe clasificate care fac obiectul unei declarații vamale, inclusiv exporturile de substanțe clasificate care ies de pe teritoriul vamal al Comunității după o depozitare pe o perioadă de cel puțin zece zile într-o zonă liberă supusă controlului de tip I sau într-un antrepozit liber, trebuie să obțină o autorizație de export.

În cazul în care substanțele clasificate sunt reexportate în termen de zece zile de la data plasării lor sub un regim suspensiv sau într-o zonă liberă supusă controlului de tip II, autorizația de export nu este necesară.

Cu toate acestea, exporturile de substanțe clasificate incluse în categoria 3 din anexă necesită o autorizație de export numai în cazul în care se cer notificări prealabile exportului sau în cazul în care aceste substanțe sunt exportate către anumite țări de destinație care trebuie determinate în conformitate cu procedura comitetului, în vederea garantării unui nivel corespunzător de control.

(2) Autorizațiile de export se eliberează de către autoritățile competente din statul membru în care este stabilit exportatorul.

Articolul 13

(1) Cererea de autorizație de export prevăzută la articolul 12 conține cel puțin următoarele informații:

- (a) numele și adresa exportatorului, ale importatorului din țara terță, ale oricărui alt comerciant implicat în operațiunea de export sau în transport, precum și ale destinatarului final;
- (b) denumirea substanței clasificate, astfel cum este menționată în anexă, sau, în cazul în care este vorba de un amestec sau de un produs natural, denumirea acestuia și codul NC de opt cifre, precum și denumirea oricărei substanțe clasificate, astfel cum sunt menționate în anexă, prezente în amestecul sau în produsul natural;
- (c) cantitatea și greutatea substanței clasificate și, în cazul în care este vorba de un amestec sau de un produs natural, cantitatea, greutatea și, după caz, procentajul oricărei substanțe clasificate conținute în acesta;
- (d) detalii privind modul de efectuare a transportului, precum data de expediere prevăzută, modalitatea de transport, denumirea biroului vamal unde trebuie făcută declarația vamală și, în cazul în care sunt disponibile la momentul respectiv, informații privind identificarea mijlocului de transport, itinerariul, punctul preconizat de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității și punctul de intrare în țara importatoare;
- (e) în cazurile prevăzute la articolul 17, o copie a autorizației de import eliberată de țara de destinație, și

(f) numărul autorizației sau al înregistrării prevăzute la articolele 6 și 7.

(2) Se pronunță o hotărâre cu privire la autorizația de export în termen de cincisprezece zile lucrătoare de la data la care dosarul este considerat complet de către autoritatea competentă.

Acest termen se prelungește în cazul în care, în cazurile prevăzute la articolul 17, autoritățile competente trebuie să procedeze la investigații suplimentare în conformitate cu al doilea paragraf din acest articol.

Articolul 14

(1) În cazul în care informațiile privind itinerariul și mijlocul de transport nu sunt menționate în cerere, autorizația de export prevede că respectivul comerciant are obligația de a furniza aceste elemente biroului vamal de ieșire sau oricărei alte autorități competente de la punctul de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității înainte de deplasarea fizică a transportului. În acest caz, autorizația de export este adnotată corespunzător la eliberare.

În cazul în care autorizația de export este prezentată la un alt birou vamal dintr-un stat membru decât cel a cărui autoritate l-a eliberat, exportatorul prezintă la cerere o traducere certificată a informațiilor din autorizație, integral sau parțial.

(2) Autorizația de export se prezintă la biroul vamal atunci când se face declarația vamală sau, în lipsa declarației vamale, la biroul vamal de ieșire sau la orice altă autoritate competentă de la punctul de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității. Autorizația însoțește transportul până în țara terță de destinație.

Biroul vamal de ieșire sau orice altă autoritate competentă de la punctul de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității introduce în autorizație detaliile necesare prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (d) și aplică ștampila.

Articolul 15

Fără a aduce atingere măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 26 alineatul (3), acordarea autorizației de export se refuză în cazul în care:

- (a) informațiile furnizate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) sunt incomplete;
- (b) există motive întemeiate să se suspecteze că informațiile furnizate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) sunt false sau incorecte;
- (c) în cazurile prevăzute la articolul 17, se stabilește că importul substanțelor clasificate nu a fost autorizat de către autoritățile competente din țara de destinație, sau
- (d) există motive întemeiate să se suspecteze că substanțele în cauză sunt destinate fabricării ilicite de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

Articolul 16

Autoritățile competente pot să suspende sau să revoce o autorizație de export ori de câte ori există motive întemeiate să se suspecteze că substanțele în cauză sunt destinate fabricării ilicite de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

Articolul 17

Atunci când, în temeiul unui acord între Comunitate și o țară terță, exporturile sunt autorizate numai cu condiția eliberării unei autorizații de import de către autoritățile competente din această țară terță pentru substanțele în cauză, Comisia comunică autorităților competente din statele membre numele și adresa autorității competente din țara terță, precum și orice informații practice obținute de la această țară.

Autoritățile competente din statele membre se asigură cu privire la autenticitatea acestei autorizații de import, cerând, după caz, confirmarea din partea autorității competente din țara terță.

Articolul 18

Perioada de valabilitate a autorizației de export, pe parcursul căreia mărfurile trebuie să iasă de pe teritoriul vamal al Comunității, nu depășește șase luni de la data eliberării autorizației de export. Perioada se poate prelungi în caz excepțional, la cerere.

Articolul 19

Se pot aplica proceduri simplificate de acordare a autorizației de export de către autoritățile competente, atunci când acestea constată că procedurile în cauză nu vor determina nici un risc de deturnare a substanțelor clasificate. Procedura comitetului se utilizează pentru a determina aceste proceduri și pentru a stabili criteriile comune care trebuie aplicate de către autoritățile competente.

SECȚIUNEA 6

Autorizația de import

Articolul 20

Importurile de substanțe clasificate incluse în categoria 1 din anexă trebuie să obțină o autorizație de import. O autorizație de import poate fi acordată numai unui comerciant stabilit în Comunitate. Autorizația de import se eliberează de către autoritățile competente din statul membru în care este stabilit importatorul.

Cu toate acestea, în cazul în care substanțele prevăzute la primul paragraf sunt descărcate sau transbordate, depozitate temporar, depozitate într-o zonă liberă supusă controlului de tip I sau într-un antrepozit liber sau plasate sub regim de tranzit comunitar extern, autorizația de import nu este necesară.

Articolul 21

(1) Cererea de autorizație de import prevăzută la articolul 20 conține cel puțin următoarele informații:

(a) numele și adresa importatorului, ale exportatorului din țara terță, ale oricărui alt comerciant implicat în operațiune, precum și ale destinatarului final;

- (b) denumirea substanței clasificate, astfel cum este menționată în anexă, sau, în cazul în care este vorba de un amestec sau de un produs natural, denumirea acestuia și codul NC de opt cifre, precum și denumirea oricărei substanțe clasificate, astfel cum sunt menționate în anexă, prezente în amestecul sau în produsul natural;
- (c) cantitatea și greutatea substanței clasificate și, în cazul în care este vorba de un amestec sau de un produs natural, cantitatea, greutatea și, după caz, procentajul oricărei substanțe clasificate conținute în acesta;
- (d) după caz, detalii privind modul de efectuare a transportului, precum data și locul activităților de import prevăzute, modalitatea și mijlocul de transport, și
- (e) numărul autorizației sau al înregistrării prevăzute la articolele 6 și 7.

(2) Se pronunță o hotărâre cu privire la autorizația de export în termen de cincisprezece zile lucrătoare de la data la care dosarul este considerat complet de către autoritatea competentă.

Articolul 22

Autorizația de import însoțește transportul de la punctul de intrare pe teritoriul vamal al Comunității până la sediile importatorului sau ale destinatarului final.

Autorizația de import se prezintă la biroul vamal atunci când substanțele clasificate sunt declarate pentru un regim vamal.

În cazul în care autorizația de import este prezentată la un birou vamal dintr-un stat membru altul decât cel a cărui autoritate l-a eliberat, importatorul prezintă la cerere o traducere certificată a informațiilor din autorizație, integral sau parțial.

Articolul 23

Fără a aduce atingere măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 26 alineatul (3), acordarea autorizației de import se refuză în cazul în care:

- (a) informațiile furnizate în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) sunt incomplete;
- (b) există motive întemeiate să se suspecteze că informațiile furnizate în cerere în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) sunt false sau incorecte, sau
- (c) există motive întemeiate să se suspecteze că substanțele clasificate sunt destinate fabricării ilicite de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

Articolul 24

Autoritățile competente pot să suspende sau să revoce autorizația de import ori de câte ori există motive întemeiate să se suspecteze că substanțele în cauză sunt destinate fabricării ilicite de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

Articolul 25

Perioada de valabilitate a autorizației de import, pe parcursul căreia substanțele clasificate trebuie să intre pe teritoriul vamal al Comunității, nu depășește șase luni de la data eliberării autorizației de import. Perioada se poate prelungi în caz excepțional, la cerere.

CAPITOLUL III

ATRIBUȚII ALE AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Articolul 26

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 11-25 și ale alineatelor (2) și (3) din prezentul articol, autoritățile competente din fiecare stat membru interzic introducerea de substanțe clasificate pe teritoriul vamal al Comunității sau ieșirea lor de pe acesta, în cazul în care există motive întemeiate să se suspecteze că substanțele în cauză sunt destinate fabricării ilicite de stupefiante sau de substanțe psihotrope.

(2) Autoritățile competente rețin substanțele clasificate sau suspendă acordarea liberului de vamă pentru acestea pe perioada necesară identificării substanțelor respective sau verificării respectării normelor din prezentul regulament.

(3) Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a permite autorităților competente, în special:

- (a) să obțină informații privind orice comandă sau operațiune care implică substanțe clasificate;
- (b) să aibă acces în sediile comerciale ale comercianților pentru a obține dovada neregularităților;
- (c) să stabilească dacă s-a produs o deturnare sau o tentativă de deturnare a substanțelor clasificate.

(4) În vederea prevenirii riscurilor specifice de deturnare în zonele libere, precum și în alte zone sensibile, cum ar fi antrepozitele vamale, statele membre asigură efectuarea de controale eficiente operațiunilor realizate în aceste zone la fiecare stadiu al acestor operațiuni și se asigură că aceste controale nu sunt mai puțin stricte decât cele efectuate în alte părți ale teritoriului vamal.

(5) Autoritățile competente pot să ceară comercianților plata unei redevențe pentru eliberarea licențelor, înregistrărilor și autorizațiilor. Redevențele se percep în mod nediscriminatoriu și nu depășesc costul aproximativ al prelucrării cererii.

CAPITOLUL IV

COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ

Articolul 27

În sensul aplicării prezentului regulament și fără a aduce atingere articolului 30, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 se aplică *mutatis mutandis*. Fiecare stat membru comunică celorlalte state membre și Comisiei numele autorităților competente desemnate să acționeze în

calitate de corespondenți, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul menționat anterior.

CAPITOLUL V

MĂSURI DE PUNERE ÎN APLICARE ȘI MODIFICĂRI

Articolul 28

Cu excepția măsurilor de punere în aplicare prevăzute de prezentul regulament, comitetul elaborează, după caz, norme detaliate pentru a asigura monitorizarea eficientă a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe în vederea prevenirii deturnării acestor substanțe, în special în ceea ce privește întocmirea și utilizarea formularelor de autorizații de export și de import.

Articolul 29

Procedura comitetului se utilizează pentru a adapta anexa la prezentul regulament, pentru a se ține seama de orice modificare a anexei la Convenția Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 30

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru precursorii de droguri (denumit în continuare „comitetul”).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE este de trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 31

Statele membre stabilesc normele care reglementează sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a garanta aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționate și descurajatoare.

Articolul 32

Comisiei îi sunt comunicate cel puțin o dată pe an de către statele membre toate informațiile pertinente privind, pe de o parte, punerea în aplicare a măsurilor de monitorizare prevăzute de prezentul regulament și, pe de altă parte, substanțele clasificate utilizate pentru fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope, metodele de deturnare și de fabricare ilicită, precum și comerțul și utilizarea legală a acestor substanțe și nevoile existente în acest domeniu.

Pe baza acestor informații, Comisia, în consultare cu statele membre, evaluează eficiența prezentului regulament și, în conformitate cu articolul 12 alineatul (12) din Convenția Organizației Națiunilor Unite, întocmește un raport anual care trebuie prezentat Organului internațional de control al stupefiantelor.

Comisia raportează Consiliului cu privire la funcționarea prezentului regulament până la sfârșitul lunii august 2008.

Articolul 33

Comisia este autorizată să adopte, în numele Comunității, o poziție în favoarea modificării tabelelor I și II din anexa la Convenția Organizației Națiunilor Unite care să fie conformă cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 34

Regulamentul (CEE) nr. 3677/90 se abrogă cu efect de la 18 august 2005.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 35

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 18 august 2005. Cu toate acestea, articolul 6 alineatul (1), articolul 7 alineatul (2), articolul 8 alineatul (2), articolul 9 alineatul (2), articolul 11 alineatele (1) și (3), articolul 12 alineatul (1), articolele 19, 28 și 30 se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament pentru a permite adoptarea măsurilor prevăzute la articolele respective. Aceste măsuri intră în vigoare cel mai devreme la 18 august 2005.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 decembrie 2004.

Pentru Consiliu
Președintele
C. VEERMAN

ANEXĂ

Substanțe clasificate - Categoria 1

Substanță	Desemnarea NC (în cazul în care diferă)	Cod NC ⁽¹⁾	Număr CAS ⁽²⁾
1-fenil-2-propanonă	Fenilacetonă	2914 31 00	103-79-7
Acid N-acetiltranilic	Acid 2-acetamidobenzoic	2924 23 00	89-52-1
Izosafrol (cis + trans)		2932 91 00	120-58-1
3',4'-(metilendioxi)propiofenonă	1-(1,3-benzodioxol-5-il)propan-2-onă	2932 92 00	4676-39-5
Piperonal		2932 93 00	120-57-0
Safrol		2932 94 00	94-59-7
Efedrină		2939 41 00	299-42-3

Pseudoefedrină	2939 42 00	90-82-4
Norefedrină	ex 2939 49 00	14838-15-4
Ergometrină	2939 61 00	60-79-7
Ergotamină	2939 62 00	113-15-5
Acid lisergic	2939 63 00	82-58-6

Formele stereoizomerice ale substanțelor enumerate în această categorie, cu excepția cathinei⁽³⁾, atunci când existența acestor forme este posibilă.

Sărurile substanțelor enumerate în această categorie, atunci când existența acestor săruri este posibilă, cu excepția sărurilor de cathină.

⁽¹⁾ JO L 290, 28.10.2002, p. 1.

⁽²⁾ Numărul CAS este numărul de registru al „Chemical Abstracts Service”, care este un element numeric de identificare propriu fiecărei substanțe și structurii acesteia. Numărul CAS este propriu fiecărui izomer și fiecărei sări de izomer. Se înțelege că numerele CAS pentru sărurile substanțelor enumerate mai sus sunt diferite de cele date.

⁽³⁾ Denumită, de asemenea, (+)-norpseudoefedrină, cod NC 2939 43 00, număr CAS 492-39-7.

Categoria 2

Substanță	Desemnarea NC (în cazul în care diferă)	Cod NC ⁽¹⁾	Număr CAS ⁽²⁾
Anhidridă acetică		2915 24 00	108-24-7
Acid fenil acetic		2916 34 00	103-82-2
Acid antranilic		2922 43 00	118-92-3
Piperidină		2933 32 00	110-89-4
Permanganat de potasiu		2841 61 00	7722-64-7

Sărurile substanțelor enumerate în această categorie, atunci când existența acestor săruri este posibilă.

⁽¹⁾ JO L 290, 28.10.2002, p. 1.

⁽²⁾ Numărul CAS este numărul de registru al „Chemical Abstracts Service”, care este un element numeric de identificare propriu fiecărei substanțe și structurii acesteia. Numărul CAS este propriu fiecărui izomer și fiecărei sări de izomer. Se înțelege că numerele CAS pentru sărurile substanțelor menționate anterior sunt diferite de cele date.

Categoria 3

Substanță	Desemnarea NC (în cazul în care diferă)	Cod NC ⁽¹⁾	Număr CAS ⁽²⁾
Acid clorhidric	Acid clorhidric gazos	2806 10 00	7647-01-0
Acid sulfuric		2807 00 10	7664-93-9
Toluen		2902 30 00	108-88-3
Eter etilic	Eter etilic	2909 11 00	60-29-7
Acetonă		2914 11 00	67-64-1
Metiletilcetonă	Butanonă	2914 12 00	78-93-3

Sărurile substanțelor enumerate în această categorie, atunci când existența acestor săruri este posibilă, cu excepția sărurilor de acid clorhidric și de acid sulfuric.

⁽¹⁾ JO L 290, 28.10.2002, p. 1.

⁽²⁾ Numărul CAS este numărul de registru al „Chemical Abstracts Service”, care este un element numeric de identificare propriu fiecărei substanțe și structurii acesteia. Numărul CAS este propriu fiecărui izomer și fiecărei sări de izomer. Se înțelege că numerele CAS pentru sărurile substanțelor menționate anterior sunt diferite de cele date.